

کلیساهای مخفی به فعالیت شان در افغانستان ادامه می‌دهند

ترجمه: میر عبدالرحیم عزیز

رئیس سازمان مذهبی «درهای باز» می‌گوید مسیحیان در افغانستان با تهدید بازداشت، قتل و ناپدید شدن مواجه اند.

رایان براون، رئیس و مدیرعامل «درهای باز» در مطلبی که در واشینگتن تایمز منتشر شد نوشت که به‌رغم سرکوب شدید مسیحیان در افغانستان، فعالیت کلیساهای مخفی در این کشور ادامه دارد. «درهای باز» سازمانی مذهبی و حامی مسیحیان تحت خطر در سراسر جهان است. رایان در این مطلب به سه سال سلطه طالبان بر افغانستان و وضعیت مسیحیان در این کشور پرداخته است. او می‌گوید: «در سه سال گذشته، گروه‌های اقلیت و آسیب‌پذیر از خشونت‌های کوبنده رنج برده‌اند. اطلاعات ما در داخل و خارج از کشور نشان می‌دهد که بسیاری از مومنان به خاطر ایمانشان شکنجه و کشته شده‌اند. اگر مشخص شود که یک افغان مسیحی است ممکن است حکم اعدامش صادر شود.»

از زمان بازگشت طالبان به قدرت، کسی به اتهام داشتن عقیده یا مذهب غیر از اسلام در دادگاه طالبان محاکمه و اعدام نشده است، اما رایان براون می‌گوید که مرد مسیحی افغانی از خانه‌اش ربوده شده و چندی بعد جسدش به خانواده‌اش تحویل داده شده است. در این مطلب نام و هویت این مرد افشا نشده اما آمده است که همسر این مرد نیز مسیحی است و در افغانستان به زندگی و فعالیتش ادامه می‌دهد.

رایان براون همچنین مدعی شد که کلیساهای مخفی در افغانستان همچنان به فعالیتشان ادامه می‌دهند، اما اقلیت‌های مذهبی به‌ویژه مسیحیان با فشار و تهدید فزاینده مواجه‌اند. رایان براون افزود: «در این کشور خاورمیانه، جایی برای آزادی مذهبی در جامعه و ساختار خانواده وجود ندارد، به این معنی که مسیحیان باید ایمانشان را مخفی نگه دارند، در غیر این صورت ممکن است به‌سادگی ناپدید شوند.»

طالبان در سنبه سال گذشته، ۱۹ تن از کارمندان یک سازمان بین‌المللی به نام هیئت معاونت بین‌المللی (IAM) را در غور بازداشت کردند. دو تن از بازداشت‌شدگان شهروند آمریکا و یک کشور اروپایی بودند. یک منبع در این سازمان به ایندیندنت فارسی گفت که این افراد به اتهام ترویج مسیحیت بازداشت شده‌اند. این افراد که اداره استخبارات طالبان آنان را بازداشت کرده بود بلافاصله به کابل منتقل شدند. منبع مطلع گفت که همه افراد بازداشت‌شده پس از پرداخت پول به طالبان از زندان آزاد شدند. به گفته این منبع، طالبان در بدل (در ازای) رهایی دو شهروند خارجی ۲۰۰ هزار دلار آمریکایی و از شهروندان افغان دو تا پنج هزار دلار آمریکایی گرفته‌اند.

سازمان هیئت معاونت بین‌المللی در حوزه ارائه خدمات بهداشتی، از جمله معالجه چشم، در چندین شهر افغانستان از جمله در کابل، هرات و مزارشریف فعالیت می‌کند و همچنین در برخی از مناطق روستایی خدمات آموزشی به کودکان و خانواده‌ها ارائه می‌کند.

هرچند از دیرزمان به این سو هیچ کلیسای رسمی در افغانستان فعال نیست، اما رایان براون می‌نویسد که تا پیش از بازگشت طالبان به قدرت شماری از کلیساها در این کشور فعالیت می‌کردند که با فروپاشی دولت جمهوری از فعالیت بازماندند. این فعال مذهبی افزود: «حتی کلیساهای مخفی مجبور شده‌اند تعطیل کنند و مومنان فرار می‌کنند و یا به فعالیت پنهان ادامه می‌دهند. در رتبه‌بندی سازمان «درهای باز» که رایان براون آن را اداره می‌کند، افغانستان یکی از نامطلوب‌ترین کشورهای جهان است که در آن آزادی مذهبی وجود ندارد و پیروان دین مسیحیت تحت آزار و اذیت قرار می‌گیرند.

رایان براون افزود که با وجود فشارهای طالبان، افرادی که از اسلام به مسیحیت گرویده‌اند در افغانستان حضور دارند و برای فعال نگه‌داشتن کلیساها فعالیت می‌کنند: «آنان می‌دانند که عیسی آنها را فراخوانده است تا بمانند و کلیسا را در سرزمین خود بسازند.»

مقام‌های رسمی رژیم طالبان از جمله مولوی عبدالحکیم شرعی، وزیر عدلیه، بارها تاکید کرده‌اند که مذهب حنفی تنها مذهب رسمی افغانستان است و دیگر ادیان و مذاهب در این کشور رسمیت ندارند.

در دولت پیشین افغانستان حنفی و تشیع دو مذهب رسمی افغانستان بودند و کتاب‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مدارس براساس متون این دو مذهب تدوین شده بود، اما طالبان تدریس متون مذهبی تشیع را منع کردند.

پیروان مذهب شیعه، که در دور نخست سلطه طالبان بر افغانستان (۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱) دست کم در دو مورد در بامیان و مزارشریف هدف کشتار دسته‌جمعی قرار گرفتند، در سه سال گذشته نیز با محدودیت‌ها و فشارهای فزاینده مواجه‌اند. از یک سو داعش خراسان پیوسته به مراکز عبادی، آموزشی و اجتماعی آنان یورش می‌برد و از سوی دیگر برای مناسک مذهبی‌شان محدودیت وضع می‌کند.

در همین حال پیروان مذهب اسماعیلیه نیز با محدودیت‌های مشابهی مواجه‌اند. اهل تصوف نیز، که داعش خراسان بارها به آنان حمله کرده است، با محدودیت‌های زیادی از سوی طالبان مواجه‌اند.

سلطه طالبان بر افغانستان همچنین به تاریخ و قدمت یهودیان در این کشور پایان داد. قدمت زندگی یهودیان در افغانستان به قرن هشتم برمی‌گردد و در آن زمان جمعیت بزرگی از یهودیان در شهرهای بلخ، هرات و کابل زندگی می‌کردند. با تاسیس دولت اسرائیل در ۱۹۴۸، حدود پنج هزار یهودی افغانستان را ترک کردند و به اسرائیل رفتند. با وقوع جنگ داخلی در سال ۱۹۹۲ نیز شماری از یهودیان این کشور را ترک کردند.

زبلون سیمینتوف، ۶۵ ساله و متولد هرات، آخرین یهودی افغان است که از کنیسه یهودیان در کابل مراقبت می‌کرد. زبلون سیمینتوف در سال ۲۰۲۱ و با سلطه طالبان بر افغانستان از این کشور گریخت. اکنون به جز چند کنیسه و یک قبرستان متعلق به یهودیان هیچ یهودی در افغانستان باقی نمانده است.

###

